

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 23 stycznia 2020 r.

w sprawie D. W.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 19 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt III Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 22 lutego 2018 r., w sprawie o sygn. akt X K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego D. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Składając wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia obrońca podniósł - „istnieją szczególne okoliczności powodujące, że wykonanie kary pozbawienia wolności (a także i wykonanie obowiązku zapłacenia nawiazki w wysokości 20000 zł) pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki przede wszystkim w sferze największej wartości, jaką jest wolność człowieka w sytuacji, gdy zapadły wyrok powinien być wyeliminowany w drodze kasacji z obrotu prawnego”.

Wskazać jednak należy, że argumentacja ta nie przekonuje i nie może prowadzić do zastosowania wyjątkowej instytucji z art. 532 k.p.k. Samo powołanie się na treść zarzutów oraz ich, zdaniem obrońcy, oczywistą zasadność, nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku; nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka, rzeczywiście doszło do rażącego naruszenia wskazanych w kasacji przepisów, które to naruszenie w dodatku miałoby istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji będą prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać przeprowadzona dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Natomiast wskazane we wniosku okoliczności stanowią normalne następstwa wykonania prawomocnego orzeczenia Sądu, któremu to orzeczeniu przysługuje domniemanie trafności, dopóki nie zostanie ono wzruszone w postępowaniu kasacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.